

Wiadomości

Piątek, 21 lipca 2023

Wieś Kokotów w Gminie Wielicka - 40 spotkanie „Wieliczka-Wieliczenie” Bis!, a 17-te z serii: „Wsie w Gminie Wieliczka”. Część A

W ramach spotkań z cyklu „Wieliczka-Wieliczenie” - seria: „Wsie w Gminie Wieliczka” została zapoczątkowana w 2003 r. Dotychczas z 29 wsi w Gminie Wieliczka były już zaprezentowane wsie: Podstolice, Czarnochowice, Mietniów, Byszyce, Grabie, Gorzków, Grajów, Mała Wieś, Janowice, Dobranowice, Śledziejowice, Sygnezów, Węgrzce Wielkie, Jankówka, Koźmice Małe, Chorągwica. Powodem do zorganizowania spotkania o Kokotowie był przypadający w bieżącym roku jubileusz 50. lecia Ludowego Klubu Sportowego Strażak Kokotów.

Jadwiga Duda, prezes Stowarzyszenia „Klub Przyjaciół Wieliczki”, organizatorka spotkania - przywitała gości z Kokotowa i Wieliczki przybyłych do sali „Magistrat” na godz.16.00-tą a wśród nich prelegentów: Pawła Gajosa, sołtysa Kokotowa, Renatę Palińską, prezes Koła Gospodyń Wiejskich (KGW) w Kokotowie i Stowarzyszenie Przyjaciół Kokotowa, Jakuba Jakubca, prezesa Ochotniczej Straży Pożarnej w Kokotowie, Jana Zawilo, prezesa Ludowego Klubu Sportowego (LKS) Strażak Kokotów, Krzysztofa Kociołka, prezesa Stowarzyszenia „Nasz Kokotów”. Szczególnie przywitała Aleksandrę Nocuń, prezesa Stowarzyszenia Przyjaciół Świątnik Górnych i Henryka Wolaka, byłego radnego Rady Miejskiej w Wieliczce w latach. Wspomniała, że 29 maja b.r. była w Kokotowie, w świetlicy i spotkała się m.in. z wyżej wymienionymi celem omówienia programu 40 spotkania „Wieliczka-Wieliczenie” Bis! i pozostawiając w tej sprawie pisma od KPW nr: 15 i 16/XVIII/2023 do Pawła Gajosa i Renaty Palińskiej. Także pismo w sprawie organizacji 40 spotkania „Wieliczka-Wieliczenie” Bis! nr 19/XVIII/2023 skierowała do Burmistrza a nr 20/ XVIII/2023 do Magdaleny Kot, dyrektor Wielickiego Centrum Kultury.

Zaprezentowała nowości wydawnicze: miesięcznik regionalny „Głos Wielicki” Nr 6(199) z czerwca 2023 r., w którym jest artykuł pt. „Wielka” poezja i „mała” architektura ‘jej autorstwa, będący relacją 39 spotkania „Wieliczka-Wieliczenie” Bis!, które było 31.maja b.r., książki: Artura Koziola „BRZEGIEM ŚWIATA Od wydarzeń ŚDM Kraków 2016 do strefy rozwoju ekonomicznego i społecznego” (AVALOD, 2023) i Katarzyny Wierzbzy „Wielicka mozaika. Spacerem po Gminie” (Wieliczka 2012), w której na str. 20-23 prezentowany jest Kokotów w rozdziale pt. „ZAGŁĘBIE ARCHEOLOGICZNE”.

Zaprosiła za stół prezydialny Paweł Gajosa, który wygłosił prelekcję pt. „Historia Kokotowa” opracowaną przez Renatę Palińską.

„Na pierwsze ślady kultury łużyckiej w Kokotowie archeolodzy natrafili w 2004 r. podczas badań w okolicach Wieliczki związanych z budową autostrady A4. Położone w północnej części wsi Kokotów pozostałości były na tyle ciekawe, że konieczne okazały się wykopaliska. Rozpoczęli je we wrześniu 2005 roku archeolodzy z Instytutu Archeologii i Etnologii PAN, Muzeum Archeologicznego w Krakowie i Uniwersytetu Jagiellońskiego pod kierunkiem dr. Andrzeja Matogi i pracowali do połowy 2007 r. Efektem badań było odkrycie na terenie o powierzchni 216 arów 229 grobów kultury łużyckiej z wczesnej epoki żelaza i 22 obiektów związanych z funkcjonowaniem nekropoli. Archeolodzy znaleźli także 59 innych obiektów, w zdecydowanej większości osadowych (mieszkalnych, gospodarczych czy produkcyjnych), pochodzących z pradziejów, średniowiecza i czasów nowożytnych. Nazwa wsi po raz pierwszy w źródłach pisanych pojawia się w 1398 roku, gdy wzmiankowany jest jej właściciel Janusz Wierzynek „De Kocotow” Kokotów (wraz z sąsiednimi Śledziejowicami) został w XIV wieku (pomiędzy 1343 r. a 1360 r.) zakupiony (lub otrzymany jako nadanie królewskie) przez Mikołaja Wierzyńka, krakowskiego kupca, mieszczanina i rajcę krakowskiego, zarządcę krakowskich żup solnych, wójta wielickiego. Państwu znanego z uczty i restauracji w Krakowie. Po jego śmierci wieś odziedziczył wspomniany powyżej syn Janusz. Wieś ma domniemany rodowód sięgający co najmniej XIII wieku, a jego nazwa pochodzi od pierwszego właściciela lub zasadzcy o przydomku Kokot* (czyli w staropolskim Kogut). Do poł. XV w. dwór i majątek był w rękach Wierzyńków. Około połowy XVI w. Kokotów przeszedł do rąk Zborowskich, herbu Jastrzębiec. Po koniec XVI w. były w rękach Lubomirskich. W 1627 r. Kokotów zakupił od Lubomirskich Stanisław Gawroński, herbu Rawicz, podzupek wielicki. XVII w. Kokotów przeszedł na własność Szembeków, czerpiących dochody z nadań w żupach wielickich. W poł. XVIII w. właścicielami Kokotowa zostali Ossolińscy, herbu Topór. We dworach, położonych w tych dobrach, najczęściej mieszkali zarządcy i pilnowali, aby dochody z żup krakowskich wpływały na konto ich mocodawców. W 1809 r. cały kompleks dóbr kokotowskich nabyła od Ossolińskich Tekla z Larysz-Niedzielskich Zdzieńska, żona Józefa Zdzieńskiego. Ponieważ przez wieś prowadził dawny szlak królewski do Niepołomic, przez który pod koniec XVIII w. przechodziły wojska i nękały obsługę i ludność miejscową stancjami i rekwizycjami, nowi właściciele przenieśli główną siedzibę z dworku w Kokotowie do nowo pobudowanego w Śledziejowicach. Po postawieniu dworu zmarła bezpotomnie Tekla Zdzieńska i cały klucz kokotowski (Śledziejowice, Kokotów, Zabawa, Mała Wieś i Zaborów) przekazała w spadku swojemu bratu Kajetanowi Niedzielskiemu. W związku z faktem, że w niedługim czasie zmarł także Józef Zdzieński, Kajetan Niedzielski osiadł w Śledziejowicach i zapoczątkował czteropokoleniowy okres pobytu Niedzielskich we dworze. Po jego śmierci głównym spadkobiercą został wspomniany syn Erazm, najzdolniejszy właściciel majątku

spośród czterech pokoleń Niedzielskich. Dwaj pozostali synowie Kajetana otrzymali: Antoni-Zabawę, a Jan - Zaborów. Erazm Niedzielski, ożeniony z Emma Komar, herbu Korczak z Gosprzydowej - był głównym twórcą znakomitej kolekcji śledziejowickiej dzieł sztuki. Erazm Niedzielski był zaangażowany w życie polityczne Galicji i był m.in. marszałkiem powiatu wielickiego, członkiem zarządu Krakowskiego Towarzystwa Gospodarczo-Rolniczego, prezesem wielickiego Towarzystwa Śpiewaczego „Lutnia”. „Rzeź galicyjska” w 1846 r. oszczędziła jego i dwór, bowiem powiadomiony przez oddanych ludzi schronił się wraz z rodziną w Bochni. Był opiekunem i protektorem artystów. W latach 1856-1861 wybudowany została kolej galicyjska im. Arcyksięcia Karola Ludwika- linia kolejowa w Galicji, która przecięła Kokotów na część południową - zabudowania mieszkalne i część północna - łąki i pola. Spuścizna majątkowa po śmierci Erazma przeszła w całości na jego syna Stanisława, Ożeniony z Apolonią hr. Colonną - Walewską (1865-1950), miał trzy córki Emmę, Marię Różę oraz syna Adama. Według katastru własność ziemska Stanisława Niedzielskiego na terenie wsi, Śledziejowice, Kokotów, Zabawa, Mała Wieś i Brzegi liczyła 915 mórg. Gospodarstwo specjalizowało się w produkcji nabiału. Stanisław Niedzielski zbudował w 1902 r. kaplicę dla ludności Kokotowa. 10 lipca 1919 r. Sejm uchwalił reformę rolną. Wtedy Stanisław Niedzielski sprzedał 217 rolnikom 450 mórg ziemi. W 1925 r. przekazał majątek ziemski synowi Adamowi. Jedyne męski spadkobierca Adam Niedzielski pozostałe dobra przekazał płatnym administratorom. Zmarł bezpotomnie. Główny układ drogowy Kokotowa w 1783 r. niewiele różnił się od obecnego. Przez wieś przebiegał gościniec, będący częścią drogi pocztowej z Wiednia do Lwowa. Trakt przecinały dwie drogi - jedna z Wieliczki, druga ze Śledziejowic, łączące się za lasem w jedną drogę, prowadzącą do Przewozu nad Wisłą. Droga ta miała być wówczas „przejezdna tylko podczas silnych mrozów - z powodu grzęzawiska”. Podobny przebieg jak i dziś miała również droga prowadząca do dworu w Śledziejowicach (obecnie ul. Św. Jana). Przy trakcie znajdowała się karczma, a także dwie kapliczki, stojące w podobnych miejscach, co i obecnie. Jedna znajdowała się przy skřęćie do folwarku (obecnie stoi tam kaplica ufundowana przez Niedzielskich w 1902 r.), druga na rozdrożu przed lasem (obecnie jest tam mała kapliczka pod Biedronką). Centralnym punktem wsi był drewniany folwark wraz z browarem i zabudowaniami gospodarczymi. Jeden ze znajdujących się w folwarku stawów, był utrzymywany jako rezerwuár wody dla browaru. Pozostałe służyły do „napawania” bydła i moczenia lnu, także jako zabezpieczenie przeciwpożarowe. Do dzisiaj przetrwał w miejscu folwarku murowany dworek z XIX wieku oraz pozostałości po dworskim parku. Dwa ostatnie stawy zostały zasypane dopiero kilkanaście lat temu podczas budowy autostrady A4. Obok folwarku znajdował się młyn wraz z stawem młyńskim. Młynarzem był wówczas poddany kokotowski, Michał Kaszowski. Woda do młyna spływała z jazu na rzece Zabawie, płynącej wówczas wzdłuż granicy z Węgrzcamí. Woda z młyna była odprowadzana rowem do rzeki Serafy. Obecnie rów ten stanowi główne koryto rzeki Zabawy. Główna zabudowa wsi skupiona była przy gościńcu i drodze do folwarku. Przykładowe nazwiska ówczesnych mieszkańców tej części Kokotowa to: Kaszowski, Krupa, Lembas, Jarzáb, Bryła, Kaczmarczyk, Pietras, Flak, Uryś, Mielec, Ryba, Karpak, Karamon, Jakubiec. Za lasem kokotowskim, przy granicy z Biezanowem, znajdował się przysiółek Zalesie. W przysiółku tym mieszkał m.in. leśny Jakub Stanek, opiekujący się dworskimi lasami. Inne nazwiska ówczesnych mieszkańców Zalesia to np: Krysa, Gągól, Kot. W Kokotowie znajdowało się kilka mniejszych i większych obszarów leśnych. Pierwszy, znajdujący się przy granicy z Brzegami, nazywany był Dębina Kokotowską i porastały go głównie stare dęby. Pozostałością po lesie jest nazwa tamtejszych pól, zwanych do dzisiaj Dębina. Drugi, duży kompleks leśny,

znajdował się przy głównym trakcie od strony Bieżanowa. Nazywany był Lasem Kokotowskim, Suśniem lub Guzikówką, a składał się głównie z drzew sosnowych. Pozostałością po nim jest laszek zwany Kokotowskim lub Guzikówką, leżący przy linii kolejowej, a także stary las/park znajdujący się obok stadionu Strażaka Kokotów.

Ponadto na północ od folwarku znajdowały się mokradła porośnięte młodą olszyną – laszek Olszyna. Tak jak i dzisiaj, od strony Śledziejowic do Zabawki płynął strumień, porośnięty z obu stron zaroślami, zwanymi do dzisiaj Gaiskiem. W 1925r. powstała Ogniowa Straż Pożarna. Pierwszym Prezesem był Andrzej Jarzyna. W latach 1933-1935 został wybudowany przez całą wioskę, do celów aktywacyjnych drewniany barak – prototyp Domu Ludowego. Powstała organizacja młodzieżowa „Strzelec”. Po wybuchu II Wojny Światowej okupanci niemieccy zajęli na swoje folwark w Kokotowie i zorganizowali tam dojazdy wojskowe. We wsi w domach prywatnych stacjonowało wielu niemieckich żołnierzy. W 1940 r. został zamordowany w Katyniu płk Andrzej Kuczek z Kokotowa. Po wojnie na podstawie Dekretu Komitetu Wyzwolenia Narodowego o reformie rolnej z dnia 6 września 1944 r. majątek należący do folwarku Kokotów został sparcelowany. W zabudowaniach dworskich państwowych działała państwowa tuczarnia trzody chlewnej, a w dworku urządzono mieszkania dla zarządców. We wsi działał teatr prowadzony przez Tadeusza Kuczka, wystawiano sztuki m.in. Czechowa, Fredry. W 1956 r. powołano do życia Koło Gospodyń Wiejskich. W 1973 r. założono Ludowy Klub Sportowy Strażak Kokotów. W 2010 r. założono Stowarzyszenie Przyjaciół Kokotowa, które z kolei założyło Dziecięcy Zespół Folklorystyczny. W 2016 r. oddano do użytku świetlicę środowiskową.” Wieś Kokotów reprezentuje sołtys Paweł Gajos tel. 503 151 889, email: kokotow@solty.sieliczka.eu i Rada Sołecka w składzie: Ewa Chlebda-Liszka, Tomasz Knapik, Anna Kuczek, Stanisława Nowak, Renata Palińska, Agnieszka Szydłak, Mariusz Warchoł, Celina Zariczny.

Następnie Kamil Turchan, skarbnik Ochotniczej Straży Pożarnej w Kokotowie przedstawił „Działalność OSP Kokotów od 1925 r. po dzień dzisiejszy”.

„Minęło 98. lat od chwili kiedy w 1925 roku garstka odważnych ludzi w Kokotowie podjęła decyzję o założeniu OSP. między innymi Krzysztofek Antoni - ówczesny wójt, Talaga Wojciech, Szewczyk Jan, Szewczyk Jakub, Marszałik Wojciech, Lidwin Jan, Jaworski Piotr, Juras Klemens, Krzysica Franciszek, Jarzyna Józef, Jarzyna Andrzej, Pytel Teofil, Galian Stanisław. Oni wybrali spośród siebie naczelnika straży Franciszka Krzysicę i pierwszego prezesa straży Jarzyny Andrzeja. Formacja liczyła wtedy 30 członków, dysponowała sikawką

konną i drobnym sprzętem pożarniczym. Młodzi Ochotnicy zakupili Parcele i wybudowali na niej drewnianą strażnicę. Dochody czerpali ze składek członkowskich, z organizowanych festynu, zabaw i loterii fantowych. W czasie okupacji hitlerowskiej wielu strażaków uczestniczyło w działalności konspiracyjnej. W 1945 r. OSP poza podstawowymi działaniami rozwinęła pracę w kierunku rozwoju gospodarczego, kulturalnego i sportowego swojej wsi. Wybudowano barak przy istniejącej strażnicy, gdzie odbywały się msze święte oraz różne imprezy kulturalne/kino objazdowe, przedstawienia, opłatki, szkolenia rolnicze, zebrania wiejskie, zabawy i tym podobne. Straż brała udział przy elektryfikacji wsi. W 1947 r. zakupiono samochód z demobilu oraz motopompę, odbudowano także figurkę świętego Jana i wykonano wokół niej ogrodzenie. Strażacy brali również udział przy budowie kościoła w Strumianach. W 1953 r. dzięki staraniom zarządu OSP otrzymano samochód Dodge z Krakowskiej Fabryki Kabli. W tym samym roku rozpoczęto budowę remizy strażackiej, które ukończono trzy lata później. W 1965 r. z okazji 40-lecia OSP jednostce został przydzielony typowy wóz strażacki. OSP bierze udział w czynach społecznych przy remontach dróg , budowie gazociągu i wodociągu. W 1973 r. powstaje przy OSP Ludowy Zespół Sportowy "Strażak Kokotów", którego pierwszym prezesem zostaje ówczesny naczelnik OSP Kazimierz Litwin (Więcej powie prezes Jan Zawila). W tym czasie powstaje ogrodzone i oświetlone Plac i boisko sportowe, zbudowany zostaje pawilon sportowy, wiata, plac zabaw dla dzieci, pomieszczenia na bufet, garaż oraz świetlica na działce o powierzchni ponad dwóch hektarów, która w całości należy do OSP. Jednostka bierze udział w wielu zawodach sportowo-pożarniczych organizowanych przez Komendy Powiatową oraz Wojewódzką. W większości tych zawodów zajmowała czołowe miejsca, a drużyna żeńska doszła do zawodów krajowych zdobywając srebrny medal. W 1975 r. z okazji jubileuszu złotego pięćdziesięciolecia społeczeństwo Kokotowa ufundowało i przekazało straży sztandar. Od lat 80-tych działalność OSP ogranicza się do podstawowych działań statutowych. Uregulowany został ostatecznie stan prawny działek i budynków. Od roku 2000 rozpoczęła się gruntowna modernizacja i rozbudowa budynków remizy. Przez około 6 lat trwał remont kapitalny. W 2010 r. zakupiony został średni samochód pożarniczy marki Mercedes Benz 1124, częściowo-finansowany z dotacji Burmistrza MiG Wieliczka. W grudniu 2013 r. jednostka kupuje lekki samochód pożarniczy Renault Master, doposażenie samochodu wspiera Burmistrz Miasta i Gminy Wieliczka. Kolejnym dużym wyzwaniem dla naszej jednostki był rok 2016, w którym między innymi w naszej miejscowości zostały zorganizowane Światowe Dni Młodzieży. Duże ilości pielgrzymów na drogach, zabezpieczenie przeciwpożarowe oraz dbanie o bezpieczeństwo podczas obchodów, to jedne z wielu zadań dla naszych druhów i druhen. Rok 2019 obfitował w wielu wyjazdach do lokalnych podtopień w Kokotowie, Śledziejowicach oraz Czarnochowicach. Kolejnym ciężkim rokiem był 2020. Był to rok rozpoczynającej się pandemii Covid 19, nasze działania polegały na prewencyjnym informowaniu mieszkańców o pandemii oraz wspólnie z Sołectwem Wsi Kokotów w dystrybucji maseczek ochronnych. 2022 rok, to rok wtargnięcia Federacji Rosyjskiej na terytorium Ukrainy. Duża ilość uchodźców, która potrzebowała pomocy to kolejna akcja, do której nasza jednostka ruszyła z pomocą w postaci zbiorów artykułów pierwszej potrzeby (ponownie z Sołectwo Kokotów), transportu żywności lokalnie oraz na obszar przygraniczny, transport ludzi oraz organizowanie miejsc noclegowych. Wymienione wcześniej akcje, to jedne z większych, w których braliśmy udział.

Notabene - Nie zapomnijmy że jesteśmy gotowi do niesienia pomocy 24 godziny przez 7 dni tygodnia. Pokazują to statystyki wyjazdów do pożarów, powodzi, wypadków oraz miejscowych zagrożeń. OSP brało udział w: Wielkiej Orkiestrze Świątecznej Pomocy (WOŚP), „Biegu Bohatera”. „Sprzątaniu Kokotowa”, w warcie prze grobie Jezusa Chrystusa w Wielki Piątek, w uroczystościach lokalnych w Kokotowie, okolicy, Wieliczce, pokazach dla dzieci i młodzieży w przedszkolach, szkołach, na festynach. Życzeniem dla strażaków są słowa: „BOGU NA CHWAŁĘ - LUDZIOM NA RATUNEK”.

Renata Palińska, prezes Koła Gospodyń Wiejskich w Kokotowie - „Prezentacja działalności KGW w Kokotowie w latach 1956 - 2023. 60 lat Koła Gospodyń Wiejskich w Kokotowie” - prezentacja 81 slajdów:

Koła Gospodyń Wiejskich, to prócz Kółek Rolniczych najstarsza organizacja działająca obecnie w Europie. Koła te powstały 150 lat temu zaraz po założeniu Kółek Rolniczych jako inicjatywa kobiet.

16 kwietnia 1999 r. na spotkaniu z prezydentem Aleksandrem Kwaśniewskim 9 członkiń zostało uhonorowanych Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Krzyżem Zasługi. Podczas uroczystości Prezydent RP powiedział m.in.: „To dzięki tej organizacji życie na polskiej wsi ma swoją godność, swoje bogactwo wewnętrzne i swój koloryt.”

Koło Gospodyń Wiejskich w Kokotowie powstało w 1956 r. Przewodniczącą Koła została Kazimiera Jankowicz. Kolejne kadencje prezesowały: Zofia Krzysztoref, Ludwika Marek. W 1966 r. prezesem została Maria Wójcik. W Zarządzie znalazły się: Genowefa Jaworska, Janina Woźniak, Emilia Kaszowska. Ten skład kierował kołem przez kolejne 20 lat. Członkinie koła brały udział w różnych kursach i szkoleniach organizowanych na terenie Kokotowa, w: kursie kroju i szycia, kursie pieczenia i gotowania, w kursie robienia na drutach i szydełkowania. Co roku Koło Gospodyń organizowało wiele imprez: Dzień Kobiet, Dzień Dziecka, Mikołajki, Dożynki wiejskie. W 1976 r. w Kokotowie odbyły się Dożynki Gminne. Starostami Dożynek byli Marian Cygankiewicz i przewodnicząca Koła Gospodyń Maria Wójcik. Pieniądze zebrane na tych uroczystościach członkinie przeznaczały na rozwój Koła: - zakupiono komplet naczyń,

który wypożyczano na wesela i przyjęcia; zakupiono kuchenkę gazową. I najważniejszy zakup – kupiono od Gminnej Spółdzielni w Wieliczce magiel elektryczny, który służył mieszkańcom wsi przez kilkadziesiąt lat. Ówczesny Zarząd Koła: Maria Wójcik, Emilia Kaszowska, Genowefa Jaworska przy maglu. Koło Gospodyń przygotowało młodzież na powitanie metropolity krakowskiego Franciszka Macharskiego. Zarząd Koła sprowadzał gospodyniom kurczęta do chowu, grzybnie pieczarek do hodowli, wypożyczał szatkownicę do kapusty oraz siewnik do jarzyn i buraków. W 1986 r. prezesem została Anna Kot. W Zarządzie znalazły się: Zofia Gawlik, Anna Kuczek, Marta Kuczek, Teresa Piórkowska, Barbara Sendorek. Ten skład kierował Kołem 20 lat. Oto fotografia członkiń Koła w 1993 r. Członkinie co roku spotykają się na uroczystym Dniu Kobiet. Rokrocznie biorą udział w konkursach organizowanych na terenie Gminy Wieliczka na tradycyjne świąteczne dania i wypieki. Oto foto potrawy: zacierka i galaretkę po gospodarsku. Na tych konkursach często wygrywają otrzymując dyplomy i nagrody. Oto dyplomy, które KGW otrzymało od Burmistrza Miasta i Gminy Wieliczka - za udział w przeglądzie potraw wielkanocnych i - za udział w gminnym konkursie tradycyjnych potraw wigilijnych. W 1993 r. Koło wzięło udział w zorganizowanym przez redakcję „Gospodyni” ogólnopolskim konkursie „Pomysł na przetrwanie” i zajęło I miejsce zdobywając główną nagrodę – odkurzacz wieloczynnościowy. Oto fotografia Marii Józefek z odkurzaczem. Koło Gospodyń Wiejskich wspólnie z innymi organizacjami działającymi we wsi organizowało Dożynki wiejskie. Z funduszu pozyskanego na dożynkach przeprowadzono remont kaplicy z 1902 r. Koło zorganizowało tradycyjny Oplatek i przygotowało Jasełka. Koło jest prężną organizacją wsi. Gospodynie co piątek w maglu, prasowały pościel mieszkańcom. Siedziba Koła Gospodyń przez 50 lat mieściła się w Domu Ludowym, w którym obecnie jest Przedszkole. Tutaj członkinie Koła spotykały się przed wszystkimi uroczystościami w celu przygotowania imprezy. Pomagały współorganizować liczne imprezy okolicznościowe dzieląc się swoją wiedzą i umiejętnościami. W 2006 r. Koło świętowało jubileusz 50-lecia. W 2009 r. prezesem została Anna Kuczek. Koło w dalszym ciągu włączało się we wszystkie akcje i konkursy organizowane na terenie gminy Wieliczka. Brało udział w przeglądach potraw i w Wielickim Centrum Kultury w „Smakowitych Czwartkach”. W 2009 r. w Kokotowie odbyły się Dożynki Gminne podczas których, swą działalność zainaugurowało Stowarzyszenie Przyjaciół Kokotowa. Oto otwarcie Klubu ONA w Kampusie Wielickim z udziałem Agaty Młynarskiej.

Kotwica Zaczęła się współpraca z Kołem Gospodyń Wiejskich. Udział w Małopolskim Przeglądzie Dorobku Artystycznego i Kulinarnego Kół Gospodyń Wiejskich. Co roku Nasze Koło zajmowało miejsce na podium i rozślawiało Powiat Wielicki za tradycyjne potrawy regionalne, m.in. „Spółka”, „Sekulotka”, „Syrwoconka” oraz rękodzieło artystyczne. Wspólnie reprezentowano Kokotów podczas dożynek gminnych, kokotowskie wieńce dożynkowe były najczęściej nagradzane. Wspólnie zorganizowano występ ukazujący folklor regionu dla 800 gości z Francji przybyłych na Światowe Dni Młodzieży do Kokotowa. W 2016 r. Koło Gospodyń Wiejskich świętowało jubileusz 60-lecia. W 2019 r. prezesem została Renata Palińska. Mimo pandemii Koło szybko wróciło do pracy. Organizuje: Dożynki, uczestniczy w Wielkiej Orkiestrze Świątecznej Pomocy, w spotkaniach KGW, wykonuje wystrój kwiatowy ołtarza w kościele w Strumianach, organizuje Dzień Kobiet dla członkiń. Oto ściana z dyplomami KGW Kokotów w świetlicy środowiskowej. Prowadzą nieustający nabór młodych gospodyń aby kontynuować działalność przez kolejne 60 lat ! W KGW jest 35 osób. Zarząd

tworzą: Renata Palińska, Anna Kuczek, Celina Zariczny, Stanisława Nowak, Ewa Chlebda-Liszka. Powodzenia!”.

Następnie prelekcje przedstawili: Jan Zawila, Ludowy Klub Sportowy Strażak Kokotów - „LKS „Strażak” Kokotów w latach 1973 -2023”:

„Pod koniec lat 60. i na początku lat 70. młodzi chłopcy z Kokotowa i Śledziejowic chodzili grać w piłkę do najstarszego klubu w okolicy - LKS Czarnochowice. Wraz ze wzrostem liczby mieszkańców nastąpiło lokalne zapotrzebowanie społeczne, aby stworzyć własne miejsce do uprawiania sportu. W dniu 9 sierpnia 1973 r. został oficjalnie założony Ludowy Zespół Sportowy Strażak Kokotów i ukonstytuował się pierwszy Zarząd, w skład którego weszli: Prezes Kazimierz Lidwin, V-ce Prezes: Kazimierz Leśniak, Sekretarz Stefan Krzysztofek, Piotr Sala, Ludwik Jakubiec, Jerzy Panuś, Zenon Woźniak.

Zdecydowano, że Klub będzie miał dwie sekcje tj. piłki nożnej oraz tenisa stołowego. Zgodnie z ówczesnym prawem decyzję o utworzeniu Klubu zaakceptowało Wiejskie Zebranie, które odbyło się 12.08.1973 r., na którym został powołany Społeczny Komitet Budowy Ośrodka Sportowego. Komitet tworzyli: Kazimierz Lidwin (przewodniczący), Stanisław Bilski (I zastępca), Stefan Hajdus (II zastępca), Stanisław Szymborski (sekretarz), Józef Juras (skarbnik), Stefan Stanek, Stanisław Talaga, Zenon Woźniak, Ludwik Jakubiec i Leopold Urbaniec. Zaraz po powstaniu Klub nie miał swojego boiska sportowego. Ochotnicza Straż Pożarna w Kokotowie środkami własnymi odkupiła od osób prywatnych tj. od Stefani Bilskiej, Marii Szewczyk, Zofii Szewczyk, Wandy Włodarczyk, Anieli Racięgi i Julii Lidwin działki, przekazała również swoją, na której był plac do ćwiczeń strażackich i na tym terenie można było w 1974 r. rozpocząć budowę boiska. Zakończyła się ona 29.06.1975 r. – w tym dniu nastąpiło uroczyste przekazanie obiektu wybudowanego w czynie społecznym. Głównym koordynatorem budowy był Leopold Urbaniec przy wsparciu Powiatowego Zarządu Dróg. Na otwarcie rozegrano mecz z LKS Czarnochowice, w którym LZS Kokotów przegrał 1:6 lub 1:7 – relacje są różne. Pierwszą historyczną bramkę na swoim stadionie zdobył dla naszej drużyny Marian Windak. W 1979 r. teren boiska był przewidziany jako baza postojowa dla pielgrzymów wybierających się ze wschodniej części kraju do Krakowa na wizytę papieża Jana Pawła II. Na potrzeby przyjęcia wiernych podwyższono standard infrastruktury obiektu m.in. przygotowano teren, doprowadzono prąd ze stacji transformatorowej, postawiono słupy oświetlające teren. W 1980 r. wybudowano wiatę taneczną przed wejściem na boisko wraz z przylegającymi domkami gospodarczymi. Dużą zasługę miał w tym dziele Stanisław Bilski, który z dużą pomocą Krakowskiej Fabryki Kabli „Kabel”, organizował materiały oraz budowniczych, Pod wiatą Klub wraz ze Strażą organizowali potańcówki dla lokalnej

społeczności, a środki zarobione na tych zabawach były w tym czasie głównym źródłem dochodu Strażaka. Tego typu imprezy odbywały się regularnie co 1-2 tygodnie aż do początku lat 90. W czerwcu 1983r. rozpoczęto długo wyczekiwaną budowę budynku klubowego. Powstał on dzięki środkom przeznaczonym przez Urząd Miasta Krakowa, Wydział Kultury Fizycznej oraz Urząd Miasta i Gminy Wieliczka. W budowę nie były zaangażowane żadne lokalne organizacje. Powstał on na terenie należącym do OSP Kokotów. 16 marca 1984 r. Zarząd Klubu podpisał z Zarządem OSP umowę o prawie do nieograniczonej czasowo możliwości korzystania z budynku na potrzeby klubu oraz jego rozbudowywaniu. W trakcie prac było wiele opóźnień i trudności m.in. pożar zmagazynowanego sprzętu w marcu 1985 r., ale finalnie budowę udało się skończyć i przekazać do użyteczności w dniu 4.08.1985 r. Jak na ówczesne standardy było to bardzo okazałe zaplecze klubowe, w skład którego wchodziły pomieszczenia biurowe, szatnie i sanitariaty z ciepłą wodą. Ciekawostką jest, że budynek składał się w istocie dwóch niezależnych części, między którymi było przejście. Dopiero na początku lat 90 dobudowano pomieszczenie, które jest obecnie pokojem sędziowskim, a także zadaszone wejście i w ten sposób połączono obie części budynku. Również na początku lat 90 Klub wynajął południową część budynku firmie produkującej lakiery do paznokcie i inne kosmetyki, dzięki czemu zyskał niewielkie środki finansowe na funkcjonowanie i trwało to do roku 1997 – wtedy to obie połówki budynku zostały w pełni przeznaczone na działalność sportową.

Pierwsza połowa lat 90 była dość ciężkim okresem zarówno organizacyjnym jak i sportowym dla Strażaka. W zimie 1996 r. zebrało się grono zasłużonych działaczy w tym m.in. Kazimierz Lidwin i Mieczysław Flak. Wybrano na prezesa Andrzeja Szweda, pod którego kierunkiem nowy zarząd z nową energią podjął się przywrócenia normalności do Klubu. W 1998 r. wykonano duży remont wnętrza, w tym przede wszystkim szatni gospodarzy i gości, a także przygotowano świetlicę klubową i przeniesiono pokój prezesa. Również sportowo drużyna zaliczała progres... ale o tym za chwilę. W sponsorowanie Klubu zaangażowała się firma Kupczyk z jej prezesem – Stanisławem Kupczykiem i przez 2 lata funkcjonowanie Strażaka było na wysokim poziomie. W 2000 r. sponsor znacznie ograniczył finansowanie Klubu ze względu na rozwój swojej drużyny futsalowej, natomiast pomoc firmy Kupczyk w pewnym stopniu trwa do dnia dzisiejszego. W 2003 r. głównym sponsorem została na 3 lata firma Pol Złom Jakuba Ciałowicza i ten czas również był dla Klubu dobry. W 2006 r. powstało oświetlenie murawy do warunków treningowych i meczowych, a prace społecznie prowadził Paweł Kołek przy pomocy Tomasza Wojtyły. W 2009 r. dzięki wsparciu Urzędu Miasta i Gminy Wieliczka został zrobiony generalny remont murawy boiska, w tym czasie przez 6 miesięcy drużyna korzystała z gościnności LKS Śledziejowice i tam rozgrywała swoje mecze domowe.

Po zakończeniu sponsorowania przez Pol Złom sytuacja finansowa była mocno przeciętna, również zaangażowanie społeczne osób bliskich Klubowi pozostawiało sporo do życzenia. Sytuacja radykalnie uległa zmianie na przełomie roku 2012 i 2013, kiedy to w tragicznych

okolicznościach zmarł wieloletni Prezes – Andrzej Szwed. Zmobilizowało to wiele osób do większego zaangażowania w życie Strażaka. Wybrano nowy zarząd pod przewodnictwem Andrzeja Figury. Przez jego trzy kadencje, z pomocą Urzędu Miasta i Gminy Wieliczka, a także z wykorzystaniem środków własnych, wykonano szereg prac na obiekcie, dzięki którym wygląda on tak, jak obecnie. Do najważniejszych rzeczy można zaliczyć: - wymianę okien na plastikowe w budynku (przy udziale firmy Rolfi Grzegorza Grochota) oraz wykonanie przyłącza gazu i centralnego ogrzewania (dzięki dużej pracy Piotra Tomali), - wybudowanie trybuny ze 150 miejscami siedzącymi oraz wykonanie ocieplenia budynku, - postawienie piłkochwyłów i nowych ławek rezerwowych, - wykonanie generalnego remontu północnej części budynku klubowego, - przywrócenie funkcjonalności poletka treningowego.

Przez 50 lat działalności Strażak Kokotów miał w sumie 11 prezesów. Pierwszym, historycznym był pan Kazimierz Lidwin, następnie Zbigniew Szumidło, Zenon Woźniak, Stanisław Kobiałka, Adam Jankowicz, Kazimierz Szewczyk, Edward Kubiszał, Bronisław Zadak, Andrzej Szwed, Andrzej Figura, a obecnie Jan Zawila. Klub cały czas się rozwija, co rok Zarząd wykonuje kilka istotnych prac związanych z infrastrukturą i wyposażeniem. Korzysta z możliwości jakie daje pozyskiwanie różnego rodzaju grantów i dotacji, w czym specjalizuje się wieloletni skarbnik Paweł Popiołek, co owocuje obecną stabilną sytuacją finansową. Zwieńczeniem 50 lat działalności Klubu była dwudniowa Impreza Jubileuszowa w dniach 17-18 czerwca 2023r., na której zorganizowano szereg atrakcji dla dzieci, gwiazdą wieczoru był zespół Kordian, a zabawa taneczna trwała do białego rana. Według informacji uzyskanych od ochrony w szczytowym momencie na obiekcie Strażaka bawiło się ponad 2000 osób co czyni ją jedną z większych, jak nie największą imprezą organizowaną w historii Kokotowa. Jest to duża satysfakcja dla Działaczy, bo pokazuje że ich praca idzie w dobrym kierunku.

Jeśli chodzi o aspekt sportowy działalności Strażaka to przygoda z oficjalnymi rozgrywkami sportowymi rozpoczęła się w dniu 4 maja 1975 roku. Wtedy to Klub został zgłoszony do rozgrywek organizowanych przez PZPN do najniższej klasy Cw i w tym samym dniu rozegrał mecz wyjazdowy z Mietniowem, który przegrał 1:2. Historyczną pierwszą bramkę zdobył Krzysztof Gola. Swoją pierwszą awans – do B-klasy Strażak wywalczył w sezonie 1977/78. Już rok później zespół zaliczył kolejny awans – do A-klasy, która z czasem się okazała została ligą, w której występujemy najczęściej i najdłużej. W latach 80 zanotowano jeden spadek do B-Klasy w sezonie 1982/83 i powrót do A-klasy w sezonie 1985/86. Podobna sytuacja zdarzyła się w latach 90, kiedy to drużyna spadła w sezonie 1993/94 i z powrotem awansowała w sezonie 1995/96 przy dużym zaangażowaniu nowego zarządu z prezesem Szwedem, o czym wspominałem wcześniej. W sezonie 1997/98 Strażak osiągnął swój jak do tej pory największy sukces sportowy, kiedy to awansował do ligi okręgowej (5 poziom rozgrywek w Polsce) i utrzymał się w niej przez 2 lata. W tym czasie trenerem był Piotr Kołek. Po spadku do A-klasy w sezonie 1999/2000 zespół nieprzerwanie, od 23 lat utrzymuje się w tej samej lidze z lepszymi lub gorszymi wynikami. Pierwszym, historycznym trenerem Strażaka był Władysław

Dębowski, potem kolejno: Aleksander Bakowicz, Andrzej Cepuch, Adam Brzoskwinia, Adam Koczwarą, Jacek Śmiałek, Piotr Kołek, Andrzej Szmigiel, Bogusław Kłaput, ponownie Piotr Kołek, Paweł Gawęcki, Grzegorz Kutaj, Jacek Saj, Bartłomiej Łukacz, Mariusz Myślewski, Bartosz Gawęł, Michał Kaczmarek, a obecnie Jacek Kusiak. Najbardziej znanymi zawodnikami są: Dariusz Gawęcki (zawodnik Zagłębia Sosnowiec w Ekstraklasie), Paweł Gawęcki (III liga - Kmita Zabierzów), Piotr Kołek (III liga - Wisła II Kraków) oraz Marcin Woźniak (III liga - Świt Krzeszowice). Od początku istnienia w Klubie pracowano z młodzieżą. W czasach przed kablówką, komputerami i internetem kolejne roczniki szkoliły się i dorastały na boisku. W późniejszych latach dzieci było mniej, jednak zawsze przynajmniej jedna sekcja funkcjonowała. Na skutek zmniejszenia zainteresowania sportem, a także z powodu braku szkoły podstawowej w Kokotowie, liczba młodzieży trenującej w Klubie systematycznie malała, aż w końcu w 2016 r. pierwszy raz w historii zakończyło się szkolenie dzieci w Strażaku. Dopiero w 2021 r. ówczesny członek zarządu Jan Zawila porozumiał się z trenerami grup młodzieżowych LKS Węgrzcanek - Bartoszem Czarnieckim oraz Patrykiem Garzeł, którzy byli wysoce niezadowoleni ze współpracy z dotychczasowym klubem i podjęli oni pracę w Strażaku. W ślad za trenerami dobrowolnie i spontanicznie przyszło do nas ponad 80 dzieci i szkolenie młodzieży wróciło na nasze boisko. Obecnie zapewnienie dobrych warunków trenowania dla najmłodszych jest priorytetem władz Klubu. W szkółce jest około 110 zawodników, a w roku 2022 została założona Sekcja Dziewcząt, gdzie obecnie trenuje 12 zawodniczek.

Przy Klubie działa Grupa Kolędnicza. Po raz pierwszy działacze Klubu oraz OSP Kokotów zaczęli kolędować w latach 80 w celu zebrania środków na utwardzenie drogi do kościoła co się udało. Była to akcja jednorazowa. Od roku 1995 Grupa Kolędnicza rokrocznie w okresie zimowym kolęduje w Kokotowie, występuje na różnego rodzaju wydarzeniach i koncertach. W jej skład wchodzi działacze Strażaka, działacze OSP Kokotów oraz ludzie nam życzliwi. Celem działalności jest podtrzymanie tradycji kolędowania, a całość środków jakie uda się zebrać jest przeznaczona na działalność Strażaka. W roku 2014 dzięki staraniom Kazimierza Lidwina, Tomasza Woźniaka oraz Lokalnej Grupy Działania udało się pozyskać stroje kolędnicze, w których grupa występuje na specjalne okazje.

Na zakończenie chciałbym podkreślić, że od momentu powstania aż do dnia dzisiejszego, całość pracy wykonywanej przez działaczy w Klubie jest pracą społeczną, za którą nie pobierają żadnego wynagrodzenia. Jest to sposób na spędzanie wolnego czasu, dający możliwość spotykania się w swoim gronie, a przy tym dużą satysfakcję jak się uda zrobić coś pożytecznego dla rozwoju lokalnej społeczności.

Ciekawostki: - w latach 90, gdy nie było sztucznych boisk, obiekt w Kokotowie był w okresie zimowym praktycznie non stop zajęty – grały tu mecze sparingowe drużyny z Krakowa, gdyż

ze względu na piaskowe podłoże murawa była dość sucha i nie przeszkadzała grać przy topniejącym śniegu, - w latach 80. tych na boisku w Kokotowie był trener Kazimierz Górski w ramach turnieju Piłkarska Kadra Czeka, - na Jubileuszu 40-lecia Klubu w 2013r. na boisku wystąpiła w turnieju piłkarskim drużyna aktualnego wtedy Mistrza Polski w hokeju na lodzie - Comarch Cracovia Kraków i ten turniej... wygrała. Materiały do referatu zebrałem od starszych działaczy klubowych czyli od Kazimierza Lidwina i Mieczysława Flak. Posiłkowałem się również „Kroniką Klubową”. Dziękuję bardzo.”

Renata Palińska, prezes Stowarzyszenie Przyjaciół Kokotowa (SPK) - „Prezentacja pracy Stowarzyszenia Przyjaciół Kokotowa od 2010 r. po dzień dzisiejszy na 65 slajdach”:

„Początki działalności Stowarzyszenie Przyjaciół Kokotowa wiążą się z występem dzieci, które przygotowaliśmy, ubraliśmy - na dożynkach gminnych w Kokotowie w 2009 r. Z inicjatywy ś. p. Anny Kot założono Stowarzyszenie Przyjaciół Kokotowa i 20. 01. 2010 r. zarejestrowano je w Krajowym Rejestrze Sądowym w Sądzie Rejonowym w Krakowie przy Rondzie 7. Zarząd SPK tworzą: Renata Palińska, prezes, Edyta Węgrzyn, v-ce prezes, Agnieszka Duda, skarbnik, Małgorzata Knapik, sekretarz, Paweł Pytel-członek, a w skład Komisji Rewizyjnej wchodzi: Agnieszka Szydłak, Anna Jaśkiewicz, Krystyna Kubiszał. W Statucie Stowarzyszenia mamy zapisane obszary działań: - Założenie Dziecięcego Zespołu Folklorystycznego, - Organizacja imprez integracyjnych, - Rękodzieło, - Ostatki, - Pielęgnowanie tradycji, - Wycieczki krajoznawcze. Organizujemy imprezy integracyjne biorąc udział w projektach gminnych. W okresie wakacji prowadzimy warsztaty i wycieczki dla dzieci. Dla mieszkańców Kokotowa: Sylwester, Ostatki, Andrzejki, dla dzieci zabawy karnawałowe i andrzejkowe, także Festyny Lato w Kokotowie i festyny sołeckie oraz wycieczki. Tu prezentuję afisze z programem Festynów Lato w Kokotowie w dniu 15.08 2010 r. , które odbyło się obok piekarni Pana Piórkowskiego pod wiaduktem kolejowym, i 11.08.2012 r. już na działce przy świetlicy środowiskowej. W programach są występy najmłodszych mieszkańców biorących udział w projektach: „Ciekawe sportowe wakacje w Kokotowie” i „Krakowiacy i Górale”, koncert orkiestry z Przebieczan, występy: Dziecięcego Zespołu Folklorystycznego, Zespołu Małe TREBUNIE TUTKI, Zespołu IMPULS DANCE, degustacja potraw kuchni wielickiej i góralskiej, loteria fantowa, kącik zabaw dla dzieci, pokaz ognia sztucznych.

Sołectwa Kokotów. Członkowie Stowarzyszenia porządkowali działkę czynem społecznym. Doprowadzili do jej ogrodzenia oraz zasadzenia wokół 200 krzewów i wreszcie do otwarcia na niej placu zabaw. Poświęcenia placu zabaw dokonał ksiądz Józef Marek, proboszcz Parafii Niepokalanego Serca Najświętszej Marii Panny w Strumianach, po Mszy św. dla matek w Dniu Matki odprawionej w kaplicy z 1902 r.

Kolejno prezentuję fotografie z: Festynu Lato w Kokotowie z udziałem Orkiestry OSP Biskupice w 2018 r., Festyn Sołecki w 2021 r., Sylwester, Bal Karnawałowy w 2023 r. wraz z poczęsnym, zabawy karnawałowe i andrzejkowe dla dzieci, wycieczki zorganizowane w: 2018 r. do Lwowa, w 2021 r. w Świętokrzyskie, w 2022 r. do Zakopanego, do Wadowic, o Ogrodu Kapias.

Na kolejnych slajdach prezentuję członków Stowarzyszenia i mieszkańców na zajęciach „Piątki z rękodziełem”: bibułkarstwo, makrama, degupage i wykonane prace. Następnie nasz udział w Targach Wielkanocnych w Niepołomicach w 2019 r., w Przeglądach Potraw Regionalnych na Rynku w Wieliczce w 2021 r. nasze stoisko na dożynkach gminnych,. Kolejno pokazuje slajdy ilustrujące warsztaty dla mieszkańców w 2022 r.; z makramy, decoupage.

Nasze Stowarzyszenie pielęgnuje tradycje biorąc udział wraz z KGW Kokotów w Małopolskim Przeglądach Dorobku Artystycznego i Kulinarного Kół Gospodyń Wiejskich w Marcinkowicach i Jabłonce, gdzie prezentowaliśmy: scenki z życia dawnej wsi, tradycyjne danie regionalne i pieśni z regionu. Bierzymy udział Przeglądach Kół Gospodyń Wiejskich Powiatu Wielickiego. Organizujemy dla mieszkańców Jasełka.

Grupa Śpiewacza „Sokół” występowała w Dniu Kobiet dla Koła Gospodyń Wiejskich w Kokotowie. Występowała także na dożynkach gminnych w Białym Kościele.

Stowarzyszenie w 2011 r. założyło w Kokotowie Dziecięcy Zespół Folklorystyczny, który w repertuarze posiada suity związane z tradycjami regionu krakowskiego. Na swoich występach, konkursach i przeglądach zaprezentował m.in. zwyczaj chodzenia z ogródkiem z wielkanocnymi śmigustnikami, Siudą Babę, tradycję krakowskiego Lajkonika, zwyczaj „chodzenia z dębem” na Nowy Rok. Na występach dzieci w tradycyjnych strojach

krakowskich prezentują tańce i piosenki ludowe. Zespół występował na: Przeglądzie Dziecięcych Zespołów Folklorystycznych Regionu Krakowskiego w Łoniowej. Za wykonanie „krakowiaczka” otrzymał wyróżnienie. Brał udział w Międzynarodowym Festiwalu „Poznajmy Kulturę Europy” w Wieliczce, w Przeglądzie Dziecięcych Zespołów „SMOK” w Krakowie, na Festiwalu Wielickich Artystów, na Miodobranii, Wigilii dla mieszkańców i koncercie noworocznym w Wieliczce, na Dożynkach Gminnych, w występie dla mieszkańców Domu Seniora, w Kokotowie w Festynie Lato w Kokotowie i z przedstawieniem Jasełek. W 2016 r. występował podczas Światowych Dni Młodzieży. Nasz Dziecięcy Zespół Folklorystyczny występował w tym roku ostatnio w czerwcu na uroczystości 50. lecia LKS Strażak Kokotów. Pracę Zespołu ilustrują slajdy z występów: w 2015 r. na festynie szkolnym w Węgrzcach Wielkich i Festiwalu Wielickich Artystów, 2018 r. na spotkaniu wielkanocnym i Oplątku Sołeckim, na Jasełkach i Dniu Kobiet w 2019 r., na Festynie Sołeckim w 2021 r, na Senioradzie w 2022 r. Występował na Dziecięcym Festiwalu Folklorystycznym w Centrum Edukacyjnym Solne Miasto w Wieliczce oraz na Wigilii dla mieszkańców Wieliczki i koncercie noworocznym na wielickim rynku. Brał udział w procesji Bożego Ciała przy kościele w Strumianach.

Stowarzyszenie Przyjaciół Kokotowa otrzymało tytuł „Miejsce Odkrywania Talentów. Tytuł ten stanowi wyróżnienie dla placówek, które w istotny sposób przyczyniają się do odkrywania, wspierania zainteresowań oraz uzdolnień dzieci i młodzieży.

Stowarzyszenie bierze udział w projektach gminnych i powiatowych: - „Wakacje dla najmłodszych: zajęcia i wycieczki”, - Wyjazdy wycieczkowe dla Dziecięcego Zespołu Folklorystycznego do Rabki, Poronina, Jamnej; - Udział w Przeglądach Kół Gospodyń Wiejskich w Marcinkowicach i Jabłonce, a ostatnio 30.06.b.r. w Targowisku w Gminie Kłaj, w Senioradzie w 2022 r., - w warsztatach robienia palmy wielkanocnej w Kokotowie i Niepołomicach oraz wyjeździe do Lipnicy Murowanej na konkurs palm. W tym roku zorganizowaliśmy Rodzinny Rajd Rowerowy Kokotów 2023. Realizuje projekt gminny z kultury i profilaktyki pt. „Projekty Sportowe - Wakacje w Kokotowie”. Aktualnie do Stowarzyszenia należy 25 osób. Działamy dalej...” Ciąg dalszy część B

Krzysztof Kociołek, Stowarzyszenie „Nasz Kokotów” - „Nasza praca dla Kokotowa od 2023 r. Plany na przyszłość”.

Stowarzyszenie „Nasz Kokotów” zostało zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sadowym 23 stycznia 2023 r. Ma czteroosobowy Zarząd - ja jestem jego pierwszym prezesem. Moim zastępcą jest Mariusz Warchoń, sekretarzem Piotr Bugajski, skarbnikiem Grażyna Banach-Kociołek. Stowarzyszenie posiada również Komisję Rewizyjną w składzie: Paweł Malarz, Bogdan Psiuk, Małgorzata Szostak. Obecnie Stowarzyszenie liczy 12 członków. W większości są to społecznicy prowadzący na co dzień wiele przedsięwzięć, pracujących zawodowo w różnych profesjach, mających wiele dobrych chęci do działania. Celem Stowarzyszenia jest aktywizacja, integracja, promocja, wsparcie i rozwój społeczności lokalnej, aktywność oświatowa, kulturalna, rekreacyjna i inna, oraz współpraca z organizacjami i podmiotami na rzecz wspólnego dobra. Członkowie Stowarzyszenia to „nowi Kokotowianie” - jesteśmy młodymi mieszkańcami wsi, „elementem napływowym” do Kokotowa. W większości spotkaliśmy się w 2016 r. na zebraniu wiejskim, gdzie jednym z głównych tematów był remont drogi na Kolonii i związane z tym kontrowersje. Zauważyliśmy, że w zebraniu na 2500 mieszkańców uczestniczy 20-25 osób i postanowiliśmy to zmienić. Nie jesteśmy „Kogutami” (czyli mieszkańcami Kokotowa) z dziada pradziada, ale pragniemy działać na rzecz społeczności Kokotowa.

Nasze pierwsze formalne działania jako Stowarzyszenia to tegoroczne lutowe „Ostatki” w Świątlicy w Kokotowie, współudział w organizacji Dnia Kobiet wraz z Sołtysem i Radą Sołecką Kokotowa, a także mocny akcent: aktywne działanie w Budżecie Obywatelskim „Zielony Milion” - „przeszły” cztery z pięciu naszych projektów. 22 kwietnia br. w ramach „Dnia Ziemi 2023” sprzątaliśmy Kokotów. A na jednym z Zarządów postanowiliśmy zrobić coś więcej.

Korzystając z tego, że nadzór nad naszym Stowarzyszeniem sprawuje Starosta Wielicki Adam Kociołek postanowiliśmy się także z nim spotkać i prosić o wsparcie finansowe na organizację pierwszego poważnego wydarzenia realizowanego przez nasze Stowarzyszenie - Pikniku z okazji Dnia Dziecka w Kokotowie. I nie zawiedliśmy się - spotkaliśmy się z życzliwością wielu osób. Na ten cel pozyskaliśmy również fundusze od sponsorów. Udało się - w Pikniku zorganizowanym 10 czerwca (sobota) br. z okazji Dnia Dziecka wzięło udział ponad 300 osób nie tylko z Gminy Wieliczka, ale także z innych gmin Powiatu Wielickiego. Nasze Stowarzyszenie w organizacji wspomnianego Pikniku wsparli również Sołtys i Rada Sołecka Kokotowa, z którymi od początku naszego istnienia ściśle współpracujemy. Hasło - zawołanie naszego Stowarzyszenia to „SPOŁECZNOŚĆ, KTÓRA ŁĄCZY”, które według nas jest bardzo trafne - chcemy łączyć. Mamy również profil na Facebook-u, który prowadzi Mariusz Warchoń, mamy adres www i tworzymy stronę internetową. Mamy chęci do działania i nieograniczoną wyobraźnię. Zapraszamy do Kokotowa.”

Henryka Lembas, mieszkanka Węgrzc Wielkich, poetka, członek KPW przeczytała swój wiersz pt. „Co w Kokotowie?

Bo Kokotów, zawsze gotów

Pracowici są tu ludzie, dobrzy, zżyci i obyci,

Plany mają szczytne, piękne.

Plac zabaw, to ich początek.

Mają także Dom Kultury

Oni patrzą zawsze z góry.

By synowie i ich córki,

Dokonały cudów natury

Krok do przodu z wielką dumą.

Zaprosili gości z Gminy

Mają oni tęgie miny.

Dzisiaj w wiosce wielkie święto

Uroczyście - wielka gala

Goście do nich przyjechali.

Klub Wieliczka-Wieliczanie

Zawsze spełnia swe zadanie.

Wysłuchajmy opowieści, krótkiej treści.

O tych, którzy już odeszli

Zasłużeni z tejże ziemi

Pamiętajmy także o nich.”

Publiczność prelegentów i Henrykę Lembas narodziła brawami. Jadwiga Duda wręczyła prelegentom upominki książkowe od Burmistrza Miasta i Gminy Wieliczka przygotowane przez Justynę Kozioł z Wydziału Kultury Urzędu Miasta i Gminy Wieliczka. Dziękujemy.

Zaprosiła zebranych na 41 spotkanie z cyklu „Wieliczka-Wieliczenie” Bis!, a drugie z serii: „Młodzi wieliczenie z Powiatowego Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Wieliczce i ich talenty”, które odbędzie się 26.07. (środa) b.r. o godz.16.00-tej w sali „Magistrat” oraz w ramach Dni Św. Kingi na III Turniej Szachowy o puchar przejściowy „Pierścień św. Kingi” w dniu 22.07. (sobota) b.r. w sali „Magistrat” o godz.10.00-tej. Halina Dyląg z KPW przyjmowała zapisy na wycieczki organizowane przez KPW do Krakowa: 20.07. (czwartek) na Wolę Justowską i szlakiem do Panieńskich Skał oraz 29.07.(sobota) b.r. do magazynu zbiorów i pracowni konserwacji THESAURUS CRACOVENSIS przy ul. Księcia Józefa 337. Wykonano wspólne zdjęcie uczestników spotkania z napisem „Wieliczka-Wieliczenie”. Elżbieta Grabosz, właścicielka „Zagrody Apolonia” w Zakrzowie 173 wręczyła Jadwidze Dudzie zaproszenie na „Dzień Otwarty u Apolonii” w dniu 2 lipca 2023 r. o godz.15.00-tej. Uroczystość rozpocznie się Mszą św. a o godz.16.00-tej wykład pt. „Na tropach tajemnic: cudowna woda i mąka na chleb” wygłoszą Adam Suślik i Tomasz Pieprzyca, członek KPW.

Spotkaniu w sali „Magistrat” towarzyszyła wystawa prac plastycznych młodych mieszkańców Kokotowa z Przedszkola Samorządowego i Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Śledziejowicach zgłoszonych na konkurs pt. „Moja wieś Kokotów”. Po spotkaniu prace zostały przewiezione do świetlicy w Kokotowie. Uczestnicy spotkania zostali obdarowani ciasteczkami upieczonymi przez Stanisławę Nowak z KGW oraz różyczkami z bibuły wykonanymi przez Annę Jaśkiewicz. Dziękujemy. Opuszczając salę „Magistrat” zainteresowani udali się na parking przy Szkole Podstawowej nr 2, skąd autobusem pojechali do Kokotowa. Wycieczkę przewodniczył Paweł Gajos, sołtys Kokotowa. Wyjeżdżając z Wieliczki ul. A. Grottgera przez Śledziejowice dotarliśmy w Kokotowie pod wiadukt kolejowy, a stąd do północnej części wsi gdzie w 2016 r. były Światowe Dni Młodzieży, a dziś znajduje się Wielicka Strefa Aktywności Gospodarczej, która sąsiaduje z przystankiem PKP Kokotów i Lotnicze Pogotowie Ratunkowe. Następnie wróciliśmy do części południowej Kokotowa - mieszkalnej. Udaliśmy się pod kościół w Strumianach. Stąd główną drogą w kierunku placu

zabaw i świetlicy w Kokotowie mijając pod drodze kapliczkę z 1902 r. Przed świetlicą były przygotowane stoły, na które gospodarze przynieśli domowe ciasto. Było tak smaczne, że goście zjedli je błyskawicznie. Zaczął padać deszcz i uczestnicy spotkania weszli do świetlicy. O godz. 19.00-tej w świetlicy Jadwiga Duda ogłosiła wyniki konkursu plastycznego pt. „Moja wieś Kokotów”. Oceny prac dokonały 23.06 b.r., w Wielickim Centrum Kultury: Barbara Borowiec z Art Klubu, Aneta Lorec z Wielickiego Centrum Kultury i Jadwiga Duda. Nagrody dla uczestników konkursu ufundował Burmistrz Wieliczki a zakupiła i przygotowała je Justyna Kozioł z UMiG Wieliczka. Łukasz Bira z UMiG i Jadwiga Duda przygotowali dyplomy, które następnie podpisali: Burmistrz Artur Kozioł, Dyrektor Wielickiego Centrum Kultury Magdalena Kot, Jadwiga Duda i Paweł Gajos. Jadwiga Duda zapraszała uczestników konkursu przed publiczność, która siedziała przy stołach i zjadała kielbasę z grilla popijając herbatą. Każdy brał swoją pracę, pokazywał zebranym i opowiadał co ona przedstawia. Wraz z Panem Sołtysem i przy pomocy Tadeusza Woźniaka z KPW wręczała dzieciom nagrody i dyplomy.

Na konkurs napłynęło 17 prac, w kategorii przedszkole złożono 11 prac - zebrała je Anna Jaśkiewicz, dyrektor Przedszkola Samorządowego w Śledziejowicach: I miejsce - Iga Cymler, II miejsce - Sarah Bouessay i Aleksander Wilk, III miejsce - Michał Filek i Natalia Sosnowska. Prace złożyli także: Emma Basta, Małgorzata Hottowy, Zuzanna Jastrzębska, Oliwier Satoła, Julek Wilk, Lena Wolczyk. W kategorii szkoła podstawowa klasy od 1 do 3 złożono 3 prace: I miejsce - Julia Madej, II miejsce - Vincent Bouessay i Wyróżnienie Leon Basta - nagrodę ufundował sołtys Kokotowa. W kategorii szkoła podstawowa od klasy 4 do 8 złożono 3 prace: I miejsce - Klaudia Koss, II miejsce - Nina Warchoń, III miejsce - Anna Jopek. Prace wykonane przez uczniów Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Śledziejowicach zebrała Renata Palińska, ucząca w tej szkole. Wykonano wspólne zdjęcie. Zebrani uczestnikom konkursu zaśpiewali „STO LAT”. Gratulujemy.

W 40 spotkaniu z cyklu „Wieliczka-Wieliczenie” Bis! uczestniczyło 95 osób, a z „Księgi Pamiątkowej” odczytano że, byli to: Ewa Chlebda-Liszka, Agnieszka Duda, Marcin Duda, Jolanta Dziewońska, Felicja Duracz, Maria Faruzel, Paweł Gajos, Szymon Hejmo, uczeń klasy II b z LO, Anna Jaśkiewicz, Adam Jaśkiewicz, Małgorzata Knapik, Tomasz Knapik, Krzysztof Kociołek, Bogusława Kucharska, Anna Kuczek, Marta Lelito, Małgorzata Łyżczarz, Wanda Malec, Karolina Mazur, Leszek Mazur, Teresa Mróz, Dagmara Nosek, Paweł Nosek, Stanisława Nowak, Renata Palińska, Jadwiga Senderek, Katarzyna Skoczek, Agnieszka Szydłak, Artur Szydłak, Krystyna Ślusarczyk, Kamil Turchan, Mariusz Warchoń, Henryk Wolak, Celina Zariczny, Jan Zawila oraz 28 członków KPW: Michał Anioł, Eugeniusz Bieniek, Grażyna Bieniek, Marta Borowiec, Danuta Chrebor, Antoni Cieślik, Hubert Cora, Katarzyna Czubak, Stanisława Cygankiewicz, Jadwiga Duda, Halina Dyląg, Marian Dyląg, Barbara Falbierska, Maria Gurgul, Krzysztof Kasprzyk, Elżbieta Kawecka-Cebula, Anna Kisiel, Henryka Lembas, Jan Matzke, Maria Nawrot, Ewa Nowosielska, Tomasz Pieprzyca, Bohdan Piotrowicz, Wanda Polan, Zofia Prochwicz, Marian Sipióra, Anna Woźniak, Tadeusz Woźniak. Przebieg spotkania w sali „Magistrat” był nagrywany na dyktafon. Spotkanie fotografowali:

Antoni Cieřlik, Jadwiga Duda, Krzysztof Kasprzyk, Tomasz Pieprzycza z KPW oraz: Maria Faruzel, Renata Palińska, Mariusz Warchoř. Małgorzacie Łyżczarz dziękujey za opiekę nad nami w sali „Magistrat”. Annie Całce, dyrektor wydziału Szkół i Przedszkoli UMiG Wieliczka dziękujey za zorganizowanie autobusu na trasie Wieliczka-Kokotów-Wieliczka, a Burmistrzowi za jego sponsorowanie. Członkiniom KGW Kokotów i strażakom z OSP Kokotów dziękujey za zorganizowanie w świetlicy biesiady i poczęstunek. Zespołowi „SPOKO” za śpiew, muzykę i doprowadzenie zebranych do wspólnego tańca. O godz.20.00-tej wieliczenie żegnani w Kokotowie przez sołtysa Pawła Gajosa udali się do autobusu i w drogę powrotną do Wieliczki.

W związku z 40 spotkaniem „Wieliczka-Wieliczenie’ Bis! o Kokotowie dodaje informacje publikowane o Kokotowie, które odnalazłam w książkach w wersji elektronicznej „Słowniku historyczno-geograficznym województwa krakowskiego w średniowieczu, część III, zeszyt 4, Kraków 1993, s. 709-711. (1398 Kocotow, 1399 Kokothow, 1409 Kocotouicze, 1490 Cothochow, 1496 Cocochow, 1497 Cotochow, 1501 Kothkow!, 1510 Corotow!, 1579 na Koczotowie) 4 km na NE od Wieliczki.

1. 1490, 1581 pow. szczyrz. (ŻD s. 447, 66); 1470-80, 1597 par. Wieliczka (DLb. 1 s. 91; 2 s. 108; WR k. 219).

2. 1399 Zbigniew [z Nasiechowic] archidiakon krak. i Janusz ze Śledziejowic [i K.], każdy z dwoma arbitrami, pod wadium 10 grz. mają przeprowadzić rozgraniczenie łąki pomiędzy Biezanowem i K. na podstawie zeznań 6 wybranych kmieci (SP 8, 9144); 1400 Marek z Czarnochowic procesuje się z br. Hanuszem, Nikłoszem i Tomaszem [Wierzynekami] z Garlicy [Średniej] o granice pomiędzy → Czarnochowicami a K. i Śledziejowicami (SP 8, 9732, 10 647, 10 852); 1405 prepozyt kl. staniąt. procesuje się z Tomkiem z K. o granice K. i Węgrzec (ZK 3b s. 540, 587); 1410 → Drwinia, rzeka; 1568 opatka kl. staniąt. jako dz. wsi Węgrzce Górne pozywa Samuela Zborowskiego dz. K. o wytyczenie granicy pomiędzy Węgrzcami a K., usypanie kopców, znaki graniczne i inne znaki metalowe (ZK 407 s. 218-24).

3. Własn. szlach. 1398 Janusz Wierzynek z K. [i → Garlicy Średniej] procesuje się z Warszem z Michowa (SP 8 uw. 260/61); 1399 Zbigniew archidiakon krak. procesuje się z br. Januszem i Tomaszem z K. o łąkę, która nie może być skoszona przez żadną ze stron aż do zakończenia procesu (SP 8, 9108-9); 1399, 1400 → p. 2; 1400 w wyniku podziału dóbr z br. Janem [Januszem] i Mikołajem z → Garlicy Średniej Tomaszowi Wierzynekowi przypadła wieś C. (SP 8, 9998); 1402 m.in. Tomasz z C. poręcza Stogniewowi z Czapel i jego ż. Małgorzacie spłatę 50 grz. przez Żegotę chorążego krak. i Spytkę z Siedlca (ZK 3 s. 362); 1405 → p. 2; 1409 Tomasz z K. i Hanusz z Garlicy [Średniej] ss. [Miczka] Wierzyńka poręczają Spytkowi z Woli

spłatę przez Spytkę z Tarnowa [pow. pilzn.] 100 grz wwiązaniem do K. (ZK 5 s. 163, zp.); tenże Tomasz zw. Wierzynek z K. (GK 1a k. 142); 1410 → p. 2; 1412 Katarzyna ż. Hanusza Fachsa z Wieliczki umarza wszelkie pozwy i sprawy przeciwko Mikołajowi ze Śledziejowic o karczmę w K. (ZK 5 s. 314); Mikołaj karczmarz z K. winien zapłacić 6 grz. posp. monety ww. Katarzynie pod karą XV (ZK 5 s. 314, zp.); 1414 Janusz z Garlicy sprzedaje za 200 grz. Mik. Wierzynekowi ze Śledziejowic połowę C. (ZK 5 s. 445); tenże Mikołaj poręcza Piotrowi Pikaranowi *zuppario salis utriusque Regni Poloniae* spłatę 160 grz. przez Dzierśława opata tyn. pod gwarancją wwiązania do C. (ZK 5 s. 446). 1443 Mik. Wierzynek ze Śledziejowic burgr. krak. zapisuje ż. Elżbiecie 400 grz. w półgr na swych dobrach Śledziejowice i K. (ZK 12 s. 77); 1462 Dominik tenut. zamku Niepołomice uwalnia Mik. Wierzyńka od przysięgi w sprawie przeciwko kmieciowi Stan. Szerokiemu z K., dlatego też sąd przyznaje tegoż kmiecia Wierzynekowi (ZK 152 s. 20); 1470-80 Mik. Wierzynek ze Śledziejowic dz. K., 6 ł. kmiec., karczma z rolami, 1 zagr. z rolami. We wsi nie ma folw. ani dworu (DLb. 1 s. 91; 2 s. 108); 1478 wieś K. skazana na karę król. XIV za nie zapłacenie łąnowego (GK 10 s. 847); 1490-1501, 1507-16, 1519-20 w K. pobór z 3 ł. (ŻD s. 447; RP s. 155, 168, 184, 198, 216, 235, 89, 125, 52, 24, 261, 290, 327, 352, 374, 607, 638, 581, 553, 708, 743, 799, 838, 860); 1494 Stan. Osiecki z Osieczan jako opiekun i stryj dzieci zm. Wojc. Osieckiego kwituje z sumy 100 grz. br. nie podzielonych Jana Seniora plebana w Bełzie [na Rusi], Mikołaja, Jakuba i Jana Minora Biechowskich dziedziców z K., spadkobierców zm. Mik. Wierzyńka. Za te 100 grz. Wierzynek zastawił Wojc. Osieckiemu 3 kmieci w K. (GK 24 s. 971); 1495 ur. Mik. Biechowski z K. zobowiązuje się zwrócić Pawłowi Czarnemu mieszcz. krak. w trzech ratach po 13 grz. 7 gr (GK 25 s. 292-3); 1496 w wyniku podziału dóbr pomiędzy br. Mikołajem star. ratneńskim, Janem i Jakubem Biechowskimi Mikołajowi i Jakubowi przypadają wsie Śledziejowice i C. oraz młyn in ripa Pleschow [→ Brzegi], zaś Janowi wieś Brzeg Pleszowski [Brzegi], którą Jan zastawia braciom za 100 grz. (ZK 21 s. 365-6); 1501 Jan Senior z Biechowa [pow. wiśl.] pleb. w Gnojnie [pow. wiśl.] darowuje br. Janowi Minorowi z Biechowa trzecią cz. w Śledziejowicach, K. i Pleszowskim Brzegu (ZK 23 s. 36); tenże Jan Senior zastawia za 100 grz. temuż [br.] Janowi Minorowi dwie pozostałe cz. Śledziejowic, K. i Pleszowskiego Brzegu (ZK 23 s. 38-9); 1502 tenże Jan Minor umarza zapisy i kwituje br. Jakuba z wniesionego do ksiąg sądu nadwornego zapisu 200 fl., ubezpieczonego na K. Pienądze te Jakub otrzymał od niego celem spłacenia długów ich br. Stanisława przez ich bratanków (ZK 23 s. 106); tenże Jakub Biechowski zastawia za 208 fl. szl. Andrzejowi Marchockiemu z Januszowic cały K., ten zaś wydzierżawia mu go za 10 grz. rocznie (ZK 23 s. 107-8); 1504 tenże Andrzej posesor zastawny K. pozywa tegoż Jakuba Biechowskiego ze Śledziejowic o nie uiszczenie należnych mu sum [z racji dzierżawy K. → 1502] (ZK 23 s. 172); Feliks Borowski z Borowej [pow. sand.] pozywa tegoż Andrzeja jako dzierżyciela K. o nie zapłacenie 80 grz. poręki (ZK 23 s. 172); Jakub Biechowski ze Śledziejowic i K. zapisuje ż. Elżbiecie c. Mik. Korzeniowskiego 100 grz. posagu i 100 grz. wiana na 1/2 tych dóbr i na 1/2 dworu w Śledziejowicach (ZK 23 s. 187); 1506 Andrzej Marchocki z Januszowic posesor zastawny K., który ma w zastawie za 208 fl. od Jakuba z Biechowa [→ 1502], teraz zastawia K. za 208 fl. Elżbiecie ż. tegoż Jakuba, c. Mik. Kliszowskiego [Korzeniowskiego] z Kliszowa [pow. sand.]. Za żonę ręczy Biechowski, który zeznaje, że K. był zastawiany przez niego jako opiekuna bratanków dla spłacenia długu ich ojca a jego br. zm. Mik. Biechowskiego żupnika krak. [brak u Fed.] (ZK 23 s. 274, 279-80); 1510 → Brzegi p. 3.

1530 w K. pobór z 3 ł., 1 karczmy dziedz. i od 1 komor. (RP k. 28); 1545 karczmarz z K. pana

[Marcina] Zborowskiego kaszt. kal. zeznaje, że w 1543 r. pobrano od niego na potrzeby dworu król. 5 kop słomy wart. 5 grz. każda. Z uwagi na śmierć nadwornego dystrybutora należności za owies, siano i słomę, i w wyniku nalegań pana kasztelana na wypłacenie należności jego poddanemu, suma ta tj. 15 grz. została karczmarzowi wypłacona po złożeniu przez niego przysięgi, że nic dotąd nie otrzymał (Rachunki generalne Seweryna Bonera 1545, wyd. O. Łaszczyńska, Kr. 1955, s. 88); 1581 własn. Stan. Zborowskiego, pobór z 1 ł. kmiec. i od 2 zagr. bez roli (ŻD s. 66).

4. 1454 wójt i ławnicy z K. (Teut. 3 s. 49-50).

5. 1470-80 z K. i Śledziejowic dzies. snop. przekazano dawno temu przez bpów krak. na rzecz świątników katedry krak. Kmiecie mają własnymi wozami odwozić dzies. snop. i konop. po 4 kity do stodoły wyznaczonej przez świątników; dzies. snop. z łąnów kmiecych, z ról karczmy i zagrodnika plebanowi w Wieliczce. Jako kołędę karczmarz i każdy kmieć płaci 2 gr, a zagrodnik 1/2 gr (DLb. 1 s. 91; 2 s. 108)¹.

6. 1505 piekarz Jan Prusowic z K. przyjęty do pr. miej. w Krakowie (Kacz. 9406); 1579 melina paserska u Piotrowskiego w K. (M. Kamler, Świat przestępczy w Polsce XVI i XVII stulecia, W. 1991, s. 78 przyp. 45).

7. Powierzchniowe znaleziska ceramiki wczesnośred. i śred. (K. Reguła, Sprawozdanie z badań powierzchniowych na obszarze między Krakowem, Wieliczką i Węgrzcami Wielkimi w 1966 roku, Sprawozdania Archeologiczne t. XX, 1969, s. 384-5). JK. 1 Dane DLb. dotyczące K. z t. 1 są wcześniejsze od danych z t. 2 (np. → Czyrżów p. 5). © 2010-2022 Instytut Historii Polskiej Akademii Nauk.

Prezentuję wykaz stanowisk archeologicznych odkrytych w Kokotowie w czasie badań archeologicznych prowadzonych w kwietniu 1966 r. i w 1983 r. przez Kazimierza Regułę z Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka:

Stanowisko nr 1, AZP-brak, Obszar 103-58, nr 1 w miejscu i na obszarze 84, nr inwentarza (inw.) I/265. Lokalizacja: Pole ob. S. Jurasa, leżące w zachodniej części wsi o nazwie „Zalesie”. Inwentarz: 1 odłupek krzemienny. Chronologia: neolit, kultura łużycka,

nieokreślona.

Stanowisko nr 2, AZP-brak, Obszar 103-58, nr 1 w miejscu i na obszarze 84, nr inw. I/265.

Lokalizacja: między domami mieszkalnymi nr 5 i nr 52. Inwentarz: 10 fragmentów ceramiki.

Chronologia: neolit, okres rzymski, nieokreślona.

Stanowisko nr 5, AZP-brak, Obszar 103-58, nr 1 w miejscu i na obszarze 85, nr inw. I/265.

Lokalizacja: w odległości ok. 250 m na s od domu nr 120. Teren obecnie zabudowany domami jednorodzinnymi (stan. Z r. 1986). Obszar był własnością ob. Pelagii Kudłacik. Inwentarz: 1 rylec krzemienny?, 3 fg. ceramiki. Chronologia: neolit, okres rzymski, późna faza wczesnego średniowiecza.

Stanowisko nr 6, AZP-brak, Obszar 103-58, nr 1 w miejscu i na obszarze 85, nr inw. I/265.

Lokalizacja: Pole orne koło domu nr 187, leży w zach. części wsi o nazwie „Zalesie”.

Inwentarz: 13 fg. skorup z naczyń, Chronologia: nieokreślona

Stanowisko nr 7, AZP-brak, Obszar 103-58, nr 1 w miejscu i na obszarze 85, nr inw. I/265.

Lokalizacja: pole ob. Stefana Gronowskiego w pobliżu jego domu mieszkalnego, w części wsi o nazwie „Zalesie”. Obecnie właścicielką pola i domu jest ob. Wesołowska D. Inwentarz: 19 fg. ceramiki. Chronologia: Nieokreślona.

Stanowisko nr 8, AZP-brak, Obszar 103-58, nr 8 w miejscu i na obszarze 86, nr inw. I/265.

Lokalizacja: 300 m na S od linii kolejowej Kraków-Tarnów i ok. 100 m. od drogi przebiegającej przez wieś. Inwentarz: 2 odłupki krzemienne. Chronologia: nieokreślona.

Stanowisko nr 11, AZP-brak, Obszar 103-58, nr 11 w miejscu i na obszarze 61, nr inw.

I/1340. Lokalizacja: obszar falisty, stok S-E wzgórza kota 220,2 m. Na W od domu nr 241 na polu ob. St. Stanka. Inwentarz: 6 fg. ceramiki, 2 odłupki krzemienne. Chronologia: neolit, kultura łużycka późny okres rzymski. Badania powierzchniowe w ramach AZP w 1983 r.

Stanowisko nr 12, AZP-brak, Obszar 103-58, nr 12 w miejscu i na obszarze 62, nr inw.

I/1341. Lokalizacja: krawędź małej doliny, terasa nadzalewowa o wystawie e na w od domu nr 98 i na S-E od budynków PGR Kokotów. Pole ob. S. Snopka. Inwentarz: 2 fg. ceramiki, 1 odłupek krzemienny. Chronologia: neolit, średniowiecze. Badania powierzchniowe w ramach AZP w 1983 r.

Stanowisko nr 15, AZP-brak, Obszar 103-58, nr 15 w miejscu i na obszarze 65, nr inw.

I/1344. Lokalizacja: terasa denna, małe wyniesienie o ekspozycji okrzężnej z wieżą triangulacyjną po lewej stronie drogi polnej z Węgrzc do Brzegów. Inwentarz: 42 fg. ceramiki, 3 krzemienie, polepa. Chronologia: neolit, kultura łużycka-halsztat, średniowiecze. Badania powierzchniowe w ramach AZP w 1983 r.

Stanowisko nr 16, AZP-brak, Obszar 103-58, nr 16 w miejscu i na obszarze 69, nr inw.

I/1345. Lokalizacja: obszar falisty, niewielki cypel na s od drogi Kraków-Kokotów, Węgrzce. Na tyłach boiska sportowego w Kokotowie. Pole ob. L. Jakubca. Inwentarz: 3 fg. ceramiki, 1 odłupek krzemienny. Chronologia: neolit, kultura przeworska. Badania powierzchniowe w ramach AZP w 1983 r.

W 2017 r. ukazała się książka p.t. „**VIA ARCHEOLOGICA**” Źródła z badań wykopaliskowych na terenie autostrady A4 w Małopolsce KOKOTÓW. STANOWISKO 19. GM. WIELICZKA od wczesnej epoki brązu po schyłek okresu rzymskiego” pod redakcją dr Jacka Górskiego i Andrzeja Matogi (wydawca: Krakowski Zespół; do Badań Autostrad).

W „Słowniku Geograficznym Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich” (Warszawa 1883) tom IV, na str. 256 czytamy: „Kokotów, wś, pow. wielicki, u ujścia potoku Dąbrowy, płynącego od Wieliczki i uchodzącego razem z drugim potokiem Srawą do Wisły z prawego brzegu. Ta wieś leży w bardzo urodzajnej równinie, przeciętej torami kol. żel. arc. Karola Ludwika w ten sposób, że zabudowania leżą na południowej, a obszerne łąki i pastw., sięgające po Wisłę i często przez nią zalewane po północnej stronie torów. K. należy do parafii rzym.-kat. W Wieliczce, skąd jest 6 km. odleg. I ma 278 mk. rzym.-kat. Więk. posiadłość spadkobierców Er. Niedzielskiego. Państwo kokotowskie należało w XVIII wieku do Ossolińskich. Dawniej właściciele zamieszkiwali Kokotów jako główny majątek, że jednak przez tę wieś prowadził dawny szlak królewski z Krakowa do Niepołomic, którym w przeszłym wieku ciągle obce wojska przechodziły i niepokoiły mieszkańców, właściciele przenieśli swój dwór do Śledziejowic. W Kokotowie i w Śledziejowicach jest mieszkańców 659. Obszar mniejszej własności w obydwu wsiach: roli 222 mr. aust., łąk 69 mr. austr, pastw. 126 mr. włościanie trudnią się tylko gospodarstwem rolnem. Cały obszar większej własności w Kokotowie samym wynosi 405 m. z tego 129 mr., reszta pastw., ogrody, stawy, nieużytki. Położenie prawie równe, płodozmian 10-polowy, co rok zakładają po 10 mr. łąk sztucznych, które z kolei po kilku latach zamieniają znów na orne pola. W Śledziejowicach cały obszar większej własności wynosi 254 mr., z tego roli 187 mr., łąk 7 mr, lasu sosn. 41 mr., reszta ogr., stawy, nieuż. Położenie pagórkowate, płodozmian 7-polowy. Tu się znajdują głównie stajnie zarodowe bydła holenderskiego.”

O Kokotowie pisze Stanisław Gawęda w artykule pt. „ŚLEDZIEJOWICE - ZARYS DZIEJÓW” opublikowanym w „Studia i materiały do dziejów żup solnych w Polsce”, tom XIX (Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka, 1996), s. 157-179.

Jadwiga Duda w „Biblioteczce Wielickiej”, zeszyt 130 pt. „185 spotkanie z cyklu „Wieliczka-

Wieliczanie” z serii „Zabytki Wieliczki” (26): p.t. „Kapliczki, figury i krzyże przydrożne”. Na stronie 58 przedstawiła kapliczki z Kokotowa z „Wykazu kapliczki miasta i gminy Wieliczka” sporządzonego przez Paulinę Lis: Kokotów:

- 83. Kapliczka słupowo - wnękowa Matki Boskiej Królowej z Dzieciątkiem 2 poł. XIX w., nr domu 70, dz. 570/2, własność prywatna
- 84. Kapliczka słupowo - wnękowa św. Floriana, murowana, koniec XIX w. lub początek XX w., nr domu 114, dz. 651/3, własność prywatna
- 85. Kapliczka słupowo - wnękowa z figurką NMP, parking przy sklepie 85, dz. 545/2, własność F.H.A.P.E.B „SZELĄG” Sp. Jawna, Węgrzce Wielkie.
- 86. Kaplica p.w. trzeciego upadku Pana Jezusa z 1992 r., dz. 591/6, własność prywatna.
- 87. Kapliczka słupowo - wnękowa Matki Boskiej z 1908 r., kamienna, nr domu 48, dz. 553, własność prywatna.

Jadwiga Duda w „Biblioteczce Wielickiej”, zeszyt 129 pt.184 spotkanie z cyklu „Wieliczka-Wieliczanie”. Ślady braci polskich (arian) na terenie miasta i gminy Wielicka” (2013 r.) na str. 33 zamieściła biogram podpułkownika Andrzeja Kuczka (1893-1940) opublikowany przez Lesława Kukowskiego w książce p.t. „Wielka Księga Kawalerii Polskiej 1918-1939), 12 Pułk Ułanów”, tom 15, s.77 (2012 r.)

Jadwiga Duda w „Biblioteczce Wielickiej”, zeszyt 134 pt. 134 spotkanie “Wieliczka-Wieliczanie” Stowarzyszenie Polaków Poszkodowanych przez III Rzeszę w Małopolsce i Wieliczce (1989-2009) na str. 32 wymienia poszkodowanych z Kokotowa: Jan Gałązka, Janina Jagła (w), Stanisław Marszałik, Edward Olchawski, Janina Pieprzyca, Zuzanna Rogowska, Leopold Sender, Roman Talaga, Maria i Stanisław Windak (w), Bronisława Wojciukiewicz, Janina Woźniak.”

Jadwiga Duda w „Biblioteczce Wielickiej”, zeszyt 154 pt. 209 spotkanie z cyklu „Wieliczka-Wieliczanie” pt. „W 75 rocznicę zbrodni katyńskiej (1940-2015) – oficerowie Wojska Polskiego zamordowani przez NKWD w 1940 r. w ZSRR związani z Wielicką: Wiktor Marcelewicz Bojarski, Dominik Drabczyński, Mieczysław Dziewoński, Władysław Kraciuk, Andrzej Kuczek, Edward Okulski, Ignacy Szablowski.” (2015 r.) zamieściła prelekcje Wacława Kuczka z Kokotowa pt. „Andrzej Kuczek (1893-1940) z Kokotowa, d-ca 12 Pułku

Andrzej Kuczek był bratem mojego ojca Tadeusza, czyli to mój stryj, którego nie znałem. Moi dziadkowie Agnieszka z d. Wójcik i Józef Kuczkowie zamieszkali w Kokotowie mieli dziewięcioro dzieci: Andrzeja, Marię, Józefę, Annę, Józefa, Katarzynę, Stanisława, Karolinę, Tadeusza.

W Kronice Szkoły Podstawowej nr 2 w Wieliczce czytamy na str. 139: „Rok 1913..C. k. Rada szkolna okręgowa w Wieliczce z dn. 22. VIII. b.r. L. 1621 zamianowała tymczasowym nauczycielem Andrzeja Kuczka od 1. IX. 1913 r. dla klasy nadetatowej w tutejszej szkole”, na str. 140 Rok 1914 Rozporządzeniem z d. 9. V. 1914 L. 6343/I przyznała C.k. Rada szkolna krajowa na podstawie uchwały Sejmu krajowego z dnia 3. III. 1914 następujący dodatek drożyzniany..5) naucz. Andrzej Kuczak 180 K, a na str. 141. C. k. Rada szkolna okręgowa 14. VI. 1915. L. 345 mianuje na miejsce Andrzeja Kuczka, który wstąpił do Legionów, tymczasowego nauczyciela Władysława Seretnego...”

Na temat śmierci ppłk Andrzeja Kuczka trudno coś powiedzieć, bo jego nazwisko nie figuruje na żadnej liście jeńców rozstrzelanych w 1940 r. Jest kilka pozycji książkowych: Adam Moszyński „Lista Katyńska (1989) str. 294: „Kuczek Andrzej, puł., d-ca 12 p. uł., 1895 (1896?)”, Andrzej Szczęśniak „Lista zaginionych” jest wymieniane jego nazwisko jako jeńca obozu w Starobielsku.

Andrzej Kuczek urodził się w 1893 r. w Kokotowie koło Wieliczki. Był nauczycielem w Szkole Pospolitej Męskiej w Wieliczce, przez 2 lata, o czym znajdujemy informacje w „Kronice”, które pozyskała Pani Jadwig Duda. Zrezygnował z pracy w szkole. Wstąpił do Legionów Józefa Piłsudskiego, a następnie do Wojska Polskiego. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej w latach 1918-1920, min. walczył w słynnej bitwie pod Komarowem, tam gdzie polscy ułani pogonili armię Budionnego. 12 pułk ułanów uczestniczył w zaślubinach z Morzem Bałtyckim. Potem został kwatermistrzem 9 Pułku Ułanów w Czortkowie. Dowódcą tego pułku był długi czas gen. Komorowski - „Bór”. W 1931 r. został zastępcą dowódcy 12 Pułku Ułanów, a w 1936 r. jego dowódcą. W 1939 r. Pułk stacjonował Białokrynicy, koło Krzemieńca, miejsce urodzin Juliusza Słowackiego. Był w Komitecie Honorowym obchodów 90. lecia urodzin wieszcz. II wojnę światową pułkownik A. Kuczek rozpoczął jako dowódca 12 Pułku Ułanów w składzie Wołyńskiej Brygady Kawalerii. Kampanię rozpoczęli bitwą pod Mokrą, jednej z najważniejszych bitew tej wojny, która trwała jeden dzień, po czym się wycofywali. Ułani rozbili kilkadziesiąt czołgów. Rotmistrz 12 Pułku Ułanów, w sile szwadronu

Holak dostał rozkaz wyjścia z lasu i ruszenia naprzód. Zmienacka pojawiły się czołgi niemieckie. Sprytnie uniknął starcia z nimi. Ułan przedwojenny był w pełni wyszkolonym, miał koniowodnych (odbierali konie) a sami dysponowali bronią pancerną. Następnie wycofywali się spod Mokrej i ruszyli na odsiecz Warszawie. Część 12 Pułku przebiła się pod Garwolinem ku Warszawie, a część nie przebiła się i poszła dalej. Pułk pod dowództwem A. Kuczka walczył pod Cyganką k. Mińska Mazowieckiego. Dalej posuwał się na Wschód w kierunku granicy węgierskiej. Jest zachowany w archiwum meldunek do gen. Rumla. Ślad o pułkowniku Kuczku urywa się w okolicach Krasnystawu w dniach 25, 26 września 1939 r. Od tej chwili nie wiadomo co się stało z nim. Jest przypuszczenie na podstawie źródeł pisanych, że w Starobielsku zginął ale nie ma na to dowodu w postaci list wywozowych.

Dzięki wystąpieniu do IPN okazało się, że jest dokumentacja w Centralnym Archiwum Wojskowym (CAW/19883/1) na temat losów wojennych mojego ojca Tadeusza, który był starszym strzelcem w czasie II wojny światowej. Znalazło się potwierdzenie, że został przejęty przez Sowieców, był przewieziony w głąb Rosji. A potem wymieniony w Mińsku nad Bugiem. Rosjanie dawali Polaków z Generalnej Guberni, którzy potem jechali na roboty do Niemiec a Niemcy dawali obywateli rosyjskich.

W piśmie jakie otrzymałem z IPN 16.05. 2014 r. podano: „W materiałach wschodnich i bazach „Indeksu Represjonowanych” nie odnaleziono żadnych informacji dotyczących Andrzeja Kuczka, s. Józefa, ur. w 1893 r. Nie figuruje on na listach wywozowych z obozu w Kozielsku i Ostaszkowie, ani na liście osób, które opuściły obóz w Starobielsku czy też tzw. Liście ukraińskiej. Jedyne znalezione informacje o nim pochodzą z publikacji Jerzego Tucholskiego „Mord w Katyniu” (Warszawa 1991) i Andrzeja Leszka Szczepniaka „Katyń. Lista ofiar i zaginionych” (Warszawa 1989). W obu książkach Andrzej Kuczek jest wymieniony w rozdziałach dotyczących obozu w Starobielsku.

Z prośbą o pomoc w ustaleniu losów Andrzeja Kuczka może się Pan zwrócić do dr Aleksandra Gurjanowa z Polskiej Komisji Stowarzyszenia „Memoriał” w Moskwie, który zajmuje się badaniem losów polskich jeńców wojennych rozstrzelanych wiosną 1940 r. Adres do „Memoriału”. List do „Memoriału” można napisać po polsku. Gdyby ktoś z Państwa coś wiedział na temat Andrzeja Kuczka, to proszę o kontakt.

W książce „Przetrwaliśmy piekło” zgotowane przez komunę wydanej przez Związek więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego 1939-1956 wydanej w Krakowie w 2007 r. znajdujemy krótkie biografie więźniów politycznych związanych z Wieliczka a wśród nich: „Krzysztof

Zieliński, ur.7.12.1930 r. w Kokotowie. Stopień wojskowy porucznik. Działalność: pisanie i kolportaż ulotek antykomunistycznych. Aresztowany 19.12.1952 r. przez WUBP Kraków. Sądzony przez WSR w Krakowie. Skazany na 7 lat pozbawienia wolności. Karę odbywał w więzieniach: „Montelupich” w Krakowie, w Wiśniczu, Rawiczu oraz w ośrodku pracy Siemianowicach. Zwolniony 27.06.1955 r. Po wyjściu: pracował jako rolnik”. Zmarł. Jadwiga Duda zamieściła tę informację w „Biblioteczce Wielickiej” zeszyt 97 p. t. „152 spotkanie z cyklu „Wieliczka-Wieliczanie”, z serii : „Wieliczka za Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (PRL-u) w latach 1944 – 1989” (1) p.t. „Organizacje antykomunistyczne na terenie Małopolski i Wieliczki w latach 1944 – 1956” (2010 r.).

13.04.2017 r. na Cmentarzu Komunalnym w Wieliczce w Kwaterze „Dębów Pamięci” posadzono „Dąb Pamięci” dla uhonorowania podpułkownika Andrzeja Kuczka ur. w 1893 r. jeńca Starobielska - zamordowanego strzałem w tył głowy przez NKWD w 1940 r.- miejsce pochówku nieznane.

W spotkaniu uczestniczyła Anna i Wacław Kuczek, którzy zebrany w świetlicy w Kokotowie pokazali archiwalne zdjęcie 15.to osobowej grupy teatralnej z Kokotowa, którą po II wojnie światowej kierował Tadeusz Kuczek, ojciec Pana Wacława. Z tej grupy już nikt nie żyje. Z przedstawieniami występowali w okolicznych wsiach, m.in. byli w Chorągwicy, o czym pamięta Pan Wacław.

Renata Palińska po spotkaniu napisała: „Do 2009 roku w Kokotowie cały majątek (dom ludowy, teren obok boiska i boisko) był sołecki a nie Ochotniczej Straży Pożarnej i wszystkie organizacje wiejskie razem nim zarządzały.”

W miesięczniku „Głos Wielicki” nr 7 (200) lipiec 2023 ukazał się skrócony przez Redakcję artykuł Jadwigi Dudy pt. „Kokotów - wieś o ciekawej historii”.

Opracowała Jadwiga Duda